

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theophili Bernardini E Societate Iesv De Religiosæ Perseverantiae Præsidiis Libri XI. ...

Bernardin, Théophile

Antverpiae, 1622

9. Vocationis propriam perfectione[m] esse sectandam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47032)

CAPVT IX.

Vocationis propriam perfectionem esse sectandam.

SI quando duos inter reges belli tempestas, sæuiente discordia exarserit, solent maximè regni confinia hostili incursione vastari, in nullaque est hoste vicino statio tuta, nisi viris, armis valloque muniatur, latiusque vastitas propagatur, donec bellis positis vel vtrimque oprata pax redintegretur, vel alterius exuberante potentia, in victoris ditionem pars victa concedat. Quod si acrius exitiali bello exacerbantur ducum animi, nec alia conditione, quàm vel hostium euersione, vel deditissima subiugatione pacisci volunt, vtrimque verò non exiguis copijs, incitatis animis, præsidijs communitis, instructo & exercitato milite, com meatu abundante ceteretur, necesse est vt diuturnum & accipitis exitus bellum expectetur. Hic autem incolarum providentissimus quisque, vel dolos hostium, vel improuisos insultus, vel præualidas vires, tempori declinans, quàm poterit procul, ab impacato regni limite recedet, ibique etiam omnia tuta, & ne qua eum longiùs procurrens hostilis frumentatio deprehendat timens, intra sua se munimenta, dispositis per apta loca vigilijs continebit; sin minùs, non ægrè accidet, vt inermem & securum circumfusi subitò hostes opprimant, suamque in potestatem redactum, aut sæuo carceri mancipent, aut multo vulnere concisum trucident.

Sed quorsum à me ista dicantur, & quàm tibi, quàm omni Religioso sint attendenda, licet vides; ne quis tamen minùs videat, explicatiùs edisseram. Perpetuum Religiosorum quiuis, & nullo fœdere sociabile bellum, carni, mundo, dæmoni, potentissimis & fraudulentissimis hostibus indixit, olimque cum in eorum castris medius teneretur, eorum in se rabiem forti eruptione, & ad Dei militiam transiitione protitauit. diuturnum est bellum, nec alio quàm huius vitæ fine terminatur, & singulis ad extremum partibus, sua vel victoria, vel clades, æternùm stabit, magna vt cuius necessitas imposta sit fortiter depugnandi; quando maximè solos fugaces, incurios, timidos, inconstantes, cadere & vinci certum est; vicit, qui fortiter resistit, qui hosti, ne quidem in ipsa morte concessit. Verùm subdoli, potentes, importuni, vigiles hostes instant; minas blanditijs, vim dolis miscere norunt, pacem simulant, securitate sepiunt, vt imparatos terrore subito opprimant: mille eis nocendi artes, quouis penetrant & peruadunt, votis potiùs dispe numquam excidunt: vbi vicisse, vbi bellum elanguisse putes, acies instaurant, acerbioribus odijs recrudescunt. ergo inertis numquam, numquam sis incautus, à vallo, à præsidijs, à socia cohorte ne longiùs abcesseris: & verò, quæ planè salutaris est cautio, in hostium confinijs ne moreris,

ad remotiora & interiora regni Dei, hoc est, ad vitæ spiritualis & Religiosæ penitissimam perfectionem te recipe: hinc ab omnibus hostis incuribus tutus delitesces.

Profectò, in hostium confinijis is Religiosus habitat, qui veterem & perturbationibus obnoxiam mentem haud exiit, qui ea quæ sunt hominum volens respectat, laudis amans, honorum appetens, commodorum avidus, mortificationis osor, iudicij sui retinens, voluntatis propriæ & cupiditatum explendarum cupidus, denique gestu, moribus, aut animo, mundani & inoliti spiritus reconditum nescio quid tacitè fouens. Hæc igitur reuellenda, in alium hominem abeundum, in aliam & nouam Dei militiam transcripito, alia lege, alijs moribus penitusque pugnantibus est viuendum: ita demum ad huius regni intima, ad loca munitissima, vbi magis timeant quàm timeantur hostes, fauore diuino prosequente penetrabis.

At hinc non nemo interpellabit; Diætu quidem facile est, & cuius fortè promptum, magnifica iactare promissis, & vniuersè loquentem multa polliceri. Verùm omni ambage seposita, clarè velim edicas, quid hæc voces regni intima, qua certa istuc pertingam via? Dicam sanè perlibens; id tamen à me audire si voles, meo more me dicentem, sensimque altiùs assurgentem patienter audies. Dicerem verbo vno, Vocationis incitatum sequere, vocem audi: sed concisiùs id dicitur, quàm vt multum prodesse possit: ergo planiùs & fusiùs. Et quoniam ad belli similitudinem monitio hæc nostra deflexit, in ea pauxillum prouehi non faceret alienum.

C A P V T X.

Quanam sit propria vocationis perfectio.

Fingamus animo fortissimos, eosdemque crudelissimos hostes, quendam prædatoribus opportuniorē abduxisse captiuum, quem turpissimæ morti destinatum, suæ, vbi collibitum fuerit, libidini ludibrio futurum asserunt: ne autem vel fuga, vel astu se in libertatem asserat, loco munitissimo, multis cinctum præsidijis, intentissima vigilia obseruent, atque vt delinitum cautiùs fallant, vultu amorem simulent, iocis, lusibus, epulis, varijsque oblectamentis inescatum eousque dementent, vt libertatis & salutis oblitus, hostes & carcerem amicis & patriæ præferat. De huius hominis vita, quis non putet esse conclamatum? Sed ecce tibi, dum salutare de se ipso cogitationes captiuus ille deposuit, suæque se lanienæ ludibundus asseruat, si quisquam experiētissimus belli miles, omniumque hostilium insidiarum peritissimus, forti manu, industria, celeritate, felicitate inuicta, declinat in insidijs, aduersantibus copijs fugatis, transmissio
vallo,